

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opvscvlvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

XC.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

Gazariæ per loca Bulgariæ cum Trebello vsque ad regiam urbem veniens regnum proprium, vnde eiectus fuerat, adeptus est. Leonem quoq; & Tiberium, qui locum eius vsurpauerant, cepit, & in medio circi coram omni populo iugulari fecit. Porrò tomos quos antea sub Domno Sergio Apostolicæ memoriæ Romam direxerat, in quibus diuersa capitula Romanæ Ecclesiæ contraria inerant, per duos Metropolitanos Episcopos transmisit adiurans, vt Apostolicæ Ecclesiæ Conciliū aggregaret, & quæ euulsa essent stabiliret, quæ verò aduersa renuendo cassaret. Sed hic humana fragilitate timidus hos nequaquam emendans Principi retransmisit, postq; non diu in hac vita perdurauit, sed defunctus appositus est ad patres suos. Et cessauit Episcopatus mensibus 3.

LXXXIX.

SISINNIVS, natione Syrus, patre Ioanne, sedit dies 20. Qui vir podagrico ac chiragrico humore ita detinebatur astrictus, vt sibi propriis manibus cibum exhibere non valeret. Vnde repentina morte defunctus est. Et cessauit Episcopatus mēsem 1. dies 28.

XC.

CONSTANTINVS, natione Syrus, patre Ioanne, sedit annis 7. diebus 15. mitissimus valde. Cuius temporibus in vrbe Roma facta est fames magna per annos tres, quam secuta est tanta vbertas, vt fertilitatis copia sterilitatis inopiam obliuioni manderet. Hic ordinauit Felicem Archiepiscopum Rauennatem, qui secundum priorum suorum consuetudinem noluit facere cautiones, sed per potentiam iudicum exposuit, vt voluit. Quapropter mittens Iustinianus Imperator Theodorum Patritium & primum exercitus insulæ Siciliæ cum classe Rauennam cepit, præfatum Archiepiscopum arrogantem in naui vinctum tenuit, lumine oculorum priuauit, in exilium trans Pontum misit, & omnes rebelles, quos ibi repperit, compedibus strinxit, diuitias eorum abstulit, & Constantinopolim misit. Tunc etiam sacra Imperatoris iussus est præfatus Constantinus Pontifex regiam ascendere urbem, quod & fecit die 5. mensis Octobris indictione 9. Secuti autem sunt eum Niceta Episcopus de sylua Candida, Georgius Episcopus Portuensis, Michaelius, Paulus, Georgius, presbyteri, Gregorius diaconus, Georgius secundicerius, Ioannes defensorū primus, Cosmas sacellarius, Sisinnius nomenclator, Sergius scriniarius, Dorotheus & Iulia-

& Iulianus subdiaconi, & de reliquis gradibus Ecclesiæ clerici pauci. Veniens igitur Neapolim, illic repperit eum Ioannes patritius & Exarchus cognomento Rizocopus, qui Romæ positus decollauit Saiulum diaconum, Petrum arcarium, Sergium abbatem, & Sergium ordinatorem, postquam Rauennam reuersus turpissima morte obiit. Deniq; summo Pontifici cum suis Siciliam pergenti Theodorus patritius & stratigos languore detentus occurrit, quæ cum veneratione magna suscipiens medelam adeptus est celerem, transfretansq; per Rhegium & Cortonam Callipolim, vbi mortuus est Niceta Episcopus, & Hydrunti moras faciens eo quod hyems esset, illic suscepit sigillum Imperiale per Theophanium regionarium, quo continebatur, vt ita omnes iudices susciperent Pontificem, ac si ipsum Imperatorem. Inde egressi per insulam Cheam deueniunt ad septimum milliariū regiæ vrbis, vbi obuiam egressus est Tiberius Imperator filius Iustiniani Augusti, & Cyrus Patriarcha cum clero & populi multitudine, omnes lætantes & diem festum agentes. Sellari quoq; imperiali vsus Apostolicus Pontifex ingressus est ciuitatem, cum camellauco, vt solitus est Romæ procedere. Quod audiens Iustinianus Imperator gaudio repletus à Nicæa Bithyniæ misit sacram gratiarum actione plenam petens, vt ei Pontifex occurreret Nicomediæ, & ipse veniret à Nicæa; quod & factum est. Prostrauit autem se Christianissimus Augustus, & osculans pedes Pontificis in amplexus mutuos ruerunt, ac deinde cum ipso tanta lætitia Missas die Dominico Imperatori fecit, qua communicans ab eius manibus Princeps pro suis delictis vt deprecaretur obtinuit, sicq; omnia priuilegia suæ Ecclesiæ renouauit. Romam igitur reuertens à Nicomedia ciuitate post crebram navigationem, Domino sospitatem tribuente incolumis portum Caietæ attigit, vbi maximam multitudinem populi Romani repperit, ac 24. die mensis Octob. indictione 10. Romam ingressus est. Post menses autem tres lugubris nuncius superuenit dicens, Iustinianū orthodoxum trucidatum, & Philippicū hæreticum ad imperium promotum, cuius & sacram cum prauo dogmatis exaratione suscepit, sed cum Apostolicæ Sedis Concilio respuit. Eodem tempore Felix Archiepiscopus Rauennæ ab exilio reductus, pœnitentia motus, & licet oculorum lumine priuatus, tamen ad proprium rediit thronum, & fidei expositiones confessus reconciliationis promeruit absolutionem. Tunc etiam duo reges Saxonie amore Apostolorum Romam venientes sub velocitate suam vitam, vt optabant, finierunt. Venit autem & Benedictus Mediolanensis Archiepiscopus

piscopus orationis voto, & suo se Pontifici præsentauit, postposita altercatione pro Ecclesia Ticinensi, cuius antistes consecrandus ad Domnum Papam pertinet. Deniq; populus Romanus statuit nequaquam hæretici Imperatoris nomen, aut in chartis, aut in figuris solidum suscipere, nec inter Missarum sollempnia commemorationem eius facere. Contigit autem, vt Petrus quidam pro Ducatu Romanæ vrbs Rauennam dirigeret, & nomen hæretici Imperatoris in sua promotione annotasset; quapropter hunc Ducem populus Romanus suscipere noluit, & Christophoro Duce adeo bellū ciuile exortum est, vt in via sacra ante palatium sese committerēt, & vtriusq; partis amplius quam 30. ita flagellarentur vt interirent: nec cessatum est, donec Pontifex mitteret sacerdotes cum Euangeliis & crucibus, qui hanc commotionem sedarent. Non post multos hos dies venit nuncius à Sicilia, qui Philippum hæreticum à principali vertice depulsum innotesceret, ac Anastasium orthodoxum Augustalia scepra suscepisse nuntiaret. Quem sancti sexti Concilii confessorem, & veræ fidei prædicatorem Scholaisticus cubicularius, patritius & Exarchus Romam veniens omnibus declarauit. Cæterum post tanti Pontificis obitum cessauit Episcopatus dies 40.

XCI.

GREGORIUS, natione Romanus, ex patre Marcello, sedit annis 15. mensib. 8. diebus 24. Fuit autem temporibus Anastasii, Theodosii, Leonis, atq; Constantini Augustorum, nutritus in parua ætate in patriarchio sub sanctæ memoriæ Domno Papa Sergio. atq; Sacellarius factus Bibliothecæ illi cura commissa est. Deinde ad Diaconatus ordinem promotus cum sancto Pontifice Constantino ad regiam profectus est Urbem, ac à Iustiniano Principe super quibusdam capitulis optima responsione vnamquamq; persoluit quæstionem. Erat enim vir castus, & in diuinis scripturis eruditus, ad quem Ioannes Constantinopolitanus antistes Synodicam misit, cui idem Pontifex subscripsit. Hic inter plurima bona, quæ fecit, in Germania per Bonifacium Episcopum verbum salutis prædicauit, & gentem illam sedentem in tenebris doctrina lucis ad Christum conuertit. Quo tempore Luitprandus Longobardorum rex donationem Patrimonii alpium Cotiarum, quam Aripertus rex fecerat, admonitione tanti viri redditam confirmauit. Signum quoque in Luna factum est per indictionem 14. quæ visa est cruoris plena vsq; ad mediam noctem. Theudo etiam dux

X

gentis